

Betydningen af Allāhs Enhed (*tawḥīd*)

Imam Ibn Ḥajar al-‘Asqalānī

Dansk oversættelse © Islamisk.dk / Dlovan Abdulla & Asha Samale 2010

De ortodokse lærde (‘*ulamā*’) forklarede Allāhs Enhed (*tawḥīd*) som en afvisning af den opfattelse, at Allāh skulle have nogen egenskab, der ligner skabte tings egenskaber (*tashbīh*) og [en afvisning] af den opfattelse, at Han ikke skulle besidde de transcendentale egenskaber, som er nødvendige for Hans fuldkommenhed og majestæt (*ta‘ṭīl*).

Det er derfor al-Junayd i en beretning overleveret af al-Qushayrī (i hans *al-Risālah*) sagde:

»Allāhs Enhed (*tawḥīd*) består i at opretholde Den Uskabtes Unikhed i forhold til det skabte.«

Abū Qāsim al-Tamīmi sagde i sin bog *al-Ḥujjah*:

»*Al-tawḥīd* er det verbale nomen (*maṣḍar*) fra hvilket datidsverbet *wahḥada* og nutidsverbet *yūwahḥidu* afledes. Betydningen af sætningen ‘*wahḥadtū Allāh*’ er ‘*i‘taqadtu Allāha munfaridan*’ [dvs.: Jeg erklærede kategorisk, at Allāh er unik i Sin essens (*dhāt*), og at Han i Sine egenskaber (*ṣifāt*) ikke har nogen sammenligning]. Samtidigt, er det også blevet sagt, at det betyder: »Jeg erkender, at Han er Én« og ligeledes, at det betyder: »Jeg nægter Ham enhver kvalitet og kvantitet; for Han er Én i Sin essens, udelelig, og Én i Sine egenskaber; der er intet, der er som Ham. Han har ingen partner i Sin guddommelighed, suverænitæt og forsynlighed. Der er ingen anden Herre end Ham, og ingen anden Skaber.«

Ibn Baṭṭāl sagde:

»Titlen som al-Bukhārī har givet kapitlet [i sin hadithsamling, der hedder *al-Jāmi‘ al-Ṣaḥīḥ*] angiver, at Allāh ikke er en fysisk krop, fordi en fysisk krop er sammensat af ting og er formet. Og i dette [afsnit] er der en gendrivelse af *Jahmīyyah*-sekten i deres påstand om, at Allāh er en fysisk krop...«

Dette er sådan det blev fundet og formentligt mente han antropomorfisterne (*Mujassimah*).¹ Med hensyn til *Jahmīyyah*, er der ingen, som har samlet værker [om sekternes tro], der har været uenige i [den anskuelse], at de benægtede egenskaberne i den grad, at de blev tilskrevet benægtelse (*ta'tīl*) [af Allāhs egenskaber]. Det er blevet etableret fra Imam Abū Ḥanīfah, at han sagde:

»Jahm (ibn Safwān) overdrev i benægtelsen af [Allāhs] ligheder [med det skabte] til det punkt, at han endte med [at sige]: 'Allāh er ingenting'.«

Kilde: Ibn Ḥajar al-'Asqalānī, *Fatḥ al-Bārī*, Dār al-Ma'rifah (Beirut), bind 14, s. 344. Baseret på en engelsk oversættelse af Marifah.net.

Udgivet: 16. februar 2011

¹ Imam Ibn Ḥajar påpeger at Ibn Baṭṭāl enten kom til at skrive *Jahmīyyah* i stedet for *Mujassimah* eller at der er en fejl i manuskriptet; under alle omstændigheder mente Ibn Baṭṭāl nok *Mujassimah*, eftersom at det er denne gruppe der er kendt for at tilskrive Allāh en fysisk krop, mens *Jahmīyyah* faktisk var ekstreme modstandere af enhver sådan tanke, således at de afviste enhver egenskab de mente kunne fortolkes til at give en sådan mening.